

JEESUS NOORE MEHE EAS

KUI algasid Jeesus Naatsaretlase täiskasvanu elu varased aastad, oli ta elanud ja elas ka edasi maapealse inimese tavalist elu. Jeesus oli tulnud siia maailma täpselt samamoodi kui kõik teised lapsed, ta ei olnud valinud endale vane-maid. Ta valis küll selle konkreetse maailma planeediks, millel teostada oma seitsmes ja viimane annetumine, oma kehas-tumine sureliku ihus, kuid muidu astus ta siia maailma loomulikul viisil, kasvades suureks selle maailma lapsena ja maadeldes oma keskkonnas toimuvate elumuutustega täpselt samamoodi nagu teised surelikud selles ja teistes samasugustes maailmades.

² Pidage alati meeles, et Miikaeli annetumisel Uran-tial oli kaheksa eesmärki:

³ 1. omandada kogemus loodud inimolendi täis-väärtuslikust elust surelikus ihus, saavutada lõplikult Nebadoni suveräänse seisuse;

⁴ ¶ 2. Kõikse Isa ilmutamine aja ja ruumi maailmade surelikele asukatele ja nendesamade surelike tõhusam juhtimine paremale arusaamisele Kõiksest Isast.

⁵ ¶ Kõik muu loodud-olenditele ja universumile osaks langenud kasu oli juhuslik ja nende sureliku annetumise põhieesmärkide suhtes teisejärguline.

1. KAHEKÜMNE ESIMENE ELUAASTA (15. A PKR)

¹ Täiskasvanuikka jõudes asus Jeesus tõsiselt ja täie teadmiselega lõpule viima ülesannet omandada kogemus oma loodud intellektiolendite madalaima vormi elust, teenides sellega lõplikult ja täielikult õiguse seda omaloodud universumit tingimusteta valitseda. Ta asus seda tohutut ülesannet täitma täie teadmise-ga selle kahesest olemusest. Ent ta oli need kaks olemust juba tõhusalt ühendanud üheks — Jeesus Naatsaretlaseks.

² Joosua ben Joosep teadis väga hästi, et ta on inime-ne, naisest sündinud surelik inimene. Seda näitab ka tema valitud esimene nimi, *Inimese Poeg*. Ta sai tõesti osa lihast ja verest ja praegugi, suveräänina universu-mi saatust juhtides, kuulub Inimese Poeg tema arvuka-te õigusega väljateenitud tiitlite hulka. On sõna-sõnalt tõsi, et Kõikse Isa loov Sõna — Looja-Poeg — „sai li-haks ja elas Urantial selle maailma inimesena”. Ta tegi tööd, väsis, puhkas ja magas. Ta tundis nälga ja rahul-das seda toiduga, ta tundis janu ja kustutas seda veega. Ta koges kogu inimlike tunnete ja emotsioonide gam-mat: teda „kiusati kõiges, nagu teid endidki” ning ta kannatas ja suri.

³ Ta omandas teadmisi ja kogemusi ning ühendas need tarkuseks, nii nagu teisedki selle maailma sure-likud. Oma üleloomulikke võimeid hakkas ta kasuta-ma alles pärast ristimist. Ta ei kasutanud midagi, mis

ei kuulunud tema kui Joosepi ja Maarja poja inimvõi-mete hulka.

⁴ Ta loobus kõigest oma inimeksistenti eelsetest omadustest. Enne avaliku töö alustamist piirdusid te-ma teadmised inimestest ja sündmustest täielikult ai-nult nendega, mis ta ise oli omandanud. Ta oli tõeline inimene inimeste seas.

⁵ ¶ On igavesti ja auliselt tõsi: „Meil on kõrge va-litseja, kes võib kaasa tunda meie nõrkustele. Meil on Suverään, keda kõiges on kiusatusse viidud ja proovile pandud nagu meidki, kuid kes on siiski ilma patuta.” Ning et ta ise on kannatanud, kiusatud ja katsumused läbi teinud, on ta igati võimeline segadusse ja hätta sat-tunutest aru saama ning nende eest hoolt kandma.

⁶ ¶ Naatsareti puusepp sai nüüd täielikult aru, mis-sugune töö teda ees ootab, kuid eelistas lasta oma inim-likul elul kulgeda selle loomuliku rada mööda. Ning mõnes küsimuses on ta tõepoolest oma surelikele loo-dud-olenditele eeskujuks, nagu on ka kirja pandud: „Olgu teil samasugune meel, mis oli ka Kristusel Jeesu-sel, kes, olles jumaliku päritolu, ei pidanud imelikuks olla Jumalaga võrdväärne. Ta loobus aga iseenese olust, ja võttes endale loodud-olendi näo, sündis inimese ku-jus. Ning olles sellisena välimuselt inimene, alandas ta end, saades sõnakuulelikuks surmani, pealegi ristisur-mani.”

⁷ Ta elas oma sureliku elu täpselt nii, nagu ela-vad oma elu kõik inim perekonna liikmed, „ohverda-des oma lihaliku elu päevil nii sageli palveid ja anumi-si suure hüüdmise ja silmaveega sellele, kes teda võis päästa kõigest kurjast, ja tema palvet kuuldi, sest ta uskus”. Talle oli kohane olla *igas suhtes* oma vendade moodi, et temast võiks saada halastav ja mõistev suve-räänist valitseja nende üle.

⁸ Ta ei kahelnud kunagi oma inimloomuses; see oli tema jaoks endastmõistetav ja ta oli sellest kogu aeg teadlik. Kuid oma jumaliku olemuse suhtes oli tal ala-ti veidi kahtlusi ja küsimusi, vähemalt kuni ristimise-ni. Oma jumalikkuse teadvustamine kulges tal aegla-selt ning oli inimlikust seisukohast loomulik arengu-line ilmutus. See jumalikkuse ilmutus ja teadvustumi-ne algas Jeruusalemmas, kui ta polnud veel kolmeteist-kümneaastanegi, tema inimeksistenti esimese üleloo-muliku sündmusega. Tema jumaliku olemuse tundmi-se kogemus jõudis lõpule tema teise üleloomuliku ko-gemusega lihas, episoodiga, kui Johannes teda Jordani jões ristis, mis tähistas tema avaliku teenistuse ja õpe-tamistegevuse algust.

⁹ Nende kahe taevaliku järelevalveküllastuse vahel, millest üks toimus tema kolmeteistkümnendal eluaas-tal ja teine ristimise ajal, ei toimunud selle kehastunud Looja-Poja elus midagi üleloomulikku ega üleinimlik-ku. Vaatamata sellele oli Petlemma imik, Naatsareti

poiss, nooruk ja mees tegelikult universumi kehastunud Looja, kuid ta ei kasutanud oma inimelu elades kunagi seda võimu ega ka taevaste isiksuste, välja arvatud oma kaitseseeravite, juhendamist kuni päevani, mil Johannes ta ristis. Ja meie, kes me seda tunnistame, teame, mida räägime.

¹⁰ Ent kõigi nende lihas elatud aastate jooksul oli ta siiski tõeliselt jumalik. Ta oli tegelikult Paradiisi-Isa Looja-Poeg. Kui ta oli juba oma avalikku elujärku alustanud, olles suverääniks saamiseks oma puhtsureliku kogemuse omandamise tehniliselt lõpule viinud, ei kõhelnud ta avalikult tunnistamast, et on Jumala Poeg. Ta ei kõhelnud kuulutamast: „Mina olen alfa ja oomega, algus ja lõpp, esimene ja viimane.” Hilisematel aastatel ei hakanud ta vastu vaidlema, kui teda nimetati Au Issandaks, Universumi Valitsejaks, kogu loodu Issandaks Jumalaks, Iisraeli Pühameheks, kõigi Issandaks, meie Issandaks ja meie Jumalaks, Jumalaks meie seas, kelle nimi on üle kõigi nimede ja kõigi maailmade, universumi Kõikvõimsaks, selle loodu Universumi Meeleks, temaks, kelles peituvad kõik tarkuse- ja teadmistevarad, temaks, kes oli enne kõiki ja kelle sees püsivad kõik asjad, taeva ja maa Loojaks, universumi Alalhoidjaks, kogu maakera Kohtumõistjaks, igavese elu Andjaks, Tõeliseks Karjaseks, maailmade Vabastajaks ja meie pääste Isandaks.

¹¹ ¶ Ta ei olnud kunagi ühegi nime vastu, millega teda nimetati pärast seda, kui ta puhtinimlikust elust astus täie teadmise ja jumaliku teenimise oma inimlikkuses ja inimkonna heaks nii oma hilisematel aastatel selles maailmas kui ka kõigis teistes maailmades. Jeesusele ei meeldinud vaid üks talle antud nimi. Kui teda kord Immanueliks nimetati, vastas ta vaid: „See pole mina, see on mu vanem vend.”

¹² Jeesus allus alati, isegi pärast astumist avaramasse ellu maa peal, oma taevase Isa tahtele.

¹³ Pärast ristimist ei olnud ta vastu, kui tema siirad uskujad ja tänulikud pooldajad teda palveldasid. Isegi vaesusega maadeldes ja rasket füüsilist tööd tehes, et hankida perele hädavajalikku elatist, kasvas temas teadlikkus endast kui Jumala Pojast; ta teadis, et on loonud taevad ja sellesama maa, millel ta nüüd oma inimelu elab. Ning taevaste olendite hulgas kogu suures teda jälgivas universumis teadsid samuti, et see mees Naatsaretist on nende armastatud Suverään ja Looja-isa. Nebadoni universumit täitis kõigi nende aastate jooksul sügav ja ärev ootus, kõik taevased silmad olid pidevalt pööratud Urantiale — Palestiinale.

¹⁴ ¶ Jeesus läks sel aastal Joosepiga Jeruusalemma paasapüha pidama. Viinud Jaakobuse pühitsemiseks templisse, pidas ta oma kohuseks ka Joosep sinna viia. Jeesus ei teinud oma perekonnaga suheldes kellelegi mingeid eeliseid. Ta läks Joosepiga Jeruusalemma tavalist teed pidi Jordani oru kaudu, kuid pöördus Naatsaretti tagasi Jordanist ida poolt, läbi Amatuse. Jordani jõe kallast mööda kõndides jutustas Jeesus Joosepile

juutide ajaloost ja tagasiteel rääkis talle Ruubeni, Gaadi ja Gileadi kuulsatest suguharudest, kes pärimuste kohaselt neil jõest ida poole jäävatel aladel olid elanud.

¹⁵ Joosep esitas Jeesusele tema eluülesande kohta palju suunavaid küsimusi, kuid Jeesus vastas neile pärimistele enamasti ainult: „Minu tund pole veel tulnud.” Siiski sai neis omavahelistes vestlustes välja öeldud palju sõnu, mis Joosepile hilisemate aastate erutavate sündmuste ajal meelde tulid. Jeesus ja Joosep veetsid selle paasapüha oma kolme sõbra juures Betaanias, nagu Jeesusel tavaks oli.

2. KAHEKÜMNE TEINE ELUAASTA (16. A PKR)

¹ See oli üks neist aastaid, mil Jeesuse vendadel ja õdedel tuli läbi teha noorukiea probleemidele ja kohanemiskustele omased katsumused ning kannatused. Jeesuse vendade ja õdede vanus ulatus nüüd seitsmest kaheksateistkümnelt aastani ja tal oli palju tegemist, et aidata neil oma intellektuaalse ja emotsionaalse ärkamisega kohaneda. Ta pidi maadlema noorukiea probleemidega, mis avaldusid tema nooremate õdede ja vendade elus.

² Siimon lõpetas sel aastal kooli ja hakkas tööle koos Jeesuse poisipõlve mängukaaslase ning alati löögivalmis kaitsja müürsepp Jaakobiga. Pärast mitmeid perekonnanõupidamisi otsustati, et pole tark lasta kõigil poistel puusepatööd teha. Arvati, et erinevat ametit pidades tekib neil võimalus sõlmida lepinguid üheskoos tervete hoonete ehitamiseks. Ning sellest ajast saadik, kui kolm neist täistööpäevaga puusepatööd alustasid, polnud neil enam kõigil pidevalt tööd olnud.

³ Jeesus jätkas sel aastal majades viimistlus- ja tiseritöö tegemist, kuid veetis suurema osa ajast karavanide peatuskohas remonditöökojas. Jaakobus hakkas temaga vaheldumisi töökojas töötama. Selle aasta lõpu poole, kui Naatsaretis oli puusepatööd vähe, jättis Jeesus remonditöökoja Jaakobuse hoolde ja Joosepi koduse tööpingi taha, ise aga läks Sepphorisesse sepa juurde tööle. Ta tegi pool aastat metallitööd ja omandas alasi ääres üsna suure meisterlikkuse.

⁴ ¶ Enne uuele töökohale Sepphorisesse siirdumist pidas Jeesus perekonnaga nõu, nagu nad ikka aeg-ajalt tegid, ja seadis äsja kaheksateistkümnenda aastaseks saanud Jaakobuse pühalikult perekonnapea kohusetäitjaks. Ta lubas venda kõigest südamest toetada ja temaga igati koostööd teha ning võttis kõigilt pereliikmetelt ametlikult töötuse Jaakobusele kuuletuda. Sellest päevast langesid kõik rahalised kohustused perekonnas Jaakobusele ja Jeesus maksis teenitud raha iga nädal vennale. Jeesus ei võtnud enam kunagi ohje Jaakobuse käest tagasi. Sepphorises töötades oleks ta võinud vajaduse korral igal õhtul koju kõndida, kuid tema tõeline soov oli õpetada Jaakobust ja Joosepit perekonna

eest vastutama. Ta oli hakanud peret aegamööda endast võõrutama. Igal hingamispäeval tuli Jeesus Naatsaretti ja mõnikord vajaduse korral ka nädala sees, et näha, kuidas uus elukorraldus toimib, anda nõu ja kasulikke soovitusi.

⁵ ¶ Elades pool aastat suuremalt osalt Sepphorises, sai Jeesus uue võimaluse õppida paremini tundma paganate ellusuhtumist. Ta töötas ja elas koos paganatega ja uuris igal võimalikul juhul lähemalt nende harjumusi ja meelelaadi.

⁶ Kuna Herodes Antipase kodulinna moraalinormid olid madalamad isegi karavanilinna Naatsareti omadest, oli Jeesusel hea meel, kui ta pärast pooleaastast Sepphorises viibimist leidis ettekäände Naatsaretti tagasi pöörduda. Rühm, kellele ta tööd tegi, pidi alustama üldkasutatavate hoonete ehitamist nii Sepphorises kui ka uues linnas Tibeerias, ja Jeesus ei soovinud Herodes Antipasega mingisugustesse töösuhetesse astuda. Ning oli veel muidki põhjusi, miks Jeesusel oli enda arvates targem Naatsaretti naasta. Kui ta remonditöökotta tagasi läks, ei hakanud ta perekonna elu enam isiklikult juhtima. Ta töötas koos Jaakobusega töökojas ja lubas viimasel jätkata kodu eest hoolitsemist. Ta ei seganud Jaakobust perekonna kulutuste korraldamisel ega kodu eelarvega tegelemisel.

⁷ Niimoodi targalt ja läbimõeldult valmistas Jeesus peret ette selleks, et ta lakkab lõpuks oma peres aktiivselt osalemast. Kui Jaakobus oli juba kaks aastat perekonnapea kohuseid täitnud — ja kaks täisaastat enne tema (Jaakobuse) abiellumist —, anti pere rahaasjad ja koduse elu üldine korraldamine Joosepi hoolde.

3. KAHEKÜMNE KOLMAS ELUAASTA (17. A PKR)

¹ Sel aastal rahaline kitsikus veidi leevenes, sest neli inimest käis tööl. Mirjam teenis piima ja või müügiga üsna hästi, Martast oli saanud osav kangakuduja. Remonditöökoja hinnast oli üle kolmandiku tasutud. Olukord võimaldas Jeesusel kolmeks nädalaks töölt eemale jääda, et Siimon paasapühaks Jeruusalemma viia, ning see oli kõige pikem puhkus, mille ta pärast isa surma igapäevatööst sai.

² Nad rändasid Jeruusalemma Dekapolise kaudu ja läbi Pella, Gerasa, Filadelfia, Hesboni ja Jeeriko. Tagasi tulid nad mööda rannikut, Lüdda, Joppa ja Kaisarea servalt, sealt ümber Karmeli mäe Ptolemaisi ja Naatsaretti. See reis andis Jeesusele kogu Jeruusalemma piirkonnast põhja poole jäävast Palestiina osast üsna hea ülevaate.

³ Filadelfias tutvusid Jeesus ja Siimon ühe Damaskuse kaupmehega, kellele hakkas see noormeestepaar Naatsaretist nii väga meeldima, et ta palus neil oma Jeruusalemma peakontoris peatuda. Sel ajal kui Siimon templis viibis, veetis Jeesus palju aega, vesteldes selle

haritud ja paljureisinud ning maailma asju tundva mehega. Kaupmehel oli üle nelja tuhande karavanikaamel, ta ajas äri kõikjal Rooma maailmas ja nüüd oli ta teel Rooma. Ta tegi Jeesusele ettepaneku tulla Damaskusesse ja hakata tegelema kaubaveoga idamaades, kuid Jeesus selgitas, et ta ei saa praegu veel oma perest nii kaugele minna. Kuid tagasiteel koju mõtles ta palju nende kaugete linnade ja veel kaugemate maade üle Kaug-Läänes ja Kaug-Idas, millest karavanireisijad ja -juhid olid talle nii sageli rääkinud.

⁴ Siimonile meeldis Jeruusalemma külastamine väga. Ta võeti paasapüha ajal uute käsuseaduse poegade pühitsemisel korrakohaselt Iisraeli kodanikuks. Sel ajal kui Siimon paasapüha tseremooniatel osales, suhtles Jeesus külastajate hulkadega ja pidas palju huvitavaid isiklikke jutuajamisi arvukate paganatest pöördunutelega.

⁵ Võib-olla kõige tähelepanuväärsem neist kontaktidest oli kohtumine noore helleni Stefanosega. Noormees viibis Jeruusalemmas esmakordselt ja kohtas Jeesust juhuslikult paasapühanädala neljapäeva pärastlõunal. Kui nad mõlemad Asmoni palees ringi jalutasid ja sellega tutvusid, alustas Jeesus temaga sundimatu vestlust, mille tulemusena hakkasid nad teineteise vastu huvi tundma ning see viis neli tundi kestnud vestluseni elust ja tõelisest Jumalast ja tema palveldamisest. Stefanosele avaldas Jeesuse jutt sügavat muljet, ta ei unustanud Jeesuse sõnu enam kunagi.

⁶ See oli sama Stefanos, kellest sai hiljem Jeesuse õpetuste uskuja ja kelle vihased juudid pildusid varase evangeeliumi julge jutlustamise eest kividega surnuks. Stefanose erakordne julgus, kui ta kuulutas oma seisukohti uue evangeeliumi kohta, tulenes osaliselt otsest sellest vestlusest Jeesusega. Kuid Stefanos ei osanud vähimalgi määral aimata, et galilealane, kellega ta viisteist aastat tagasi juttu ajas, oli sama inimene, kelle ta hiljem kuulutas maailma Päästjaks ja kelle eest ta pidi peagi surema, saades uue areneva ristiusu esimeseks märtriks. Kui Stefanos andis oma elu juutide templi ja selle usutavade ründamise eest, vaatas seda pealt ka keegi Tarseose kodanik Saulus. Ning kui Saulus nägi, kuidas see kreeklane oli valmis oma usu eest surema, ärkasid tema südames tunded, mis ajendasid teda hiljem liituma sama üritusega, mille eest Stefanos suri, ning temast sai aktiivne ja visa Paulus, ristiusu filosoof, peaaegu selle ainurajaja.

⁷ ¶ Paasapühanädalale järgnenud pühapäeval alustasid Siimon ja Jeesus tagasiteed Naatsaretti. Siimon ei unustanud kunagi midagi, mida Jeesus talle sellel teekonnal oli õpetanud. Ta oli Jeesust alati armastanud, kuid nüüd tajus, et on hakanud oma isast venda tundma õppima. Neil oli läbi maa reisisid ja tee ääres toitu valmistades palju südamlikke jutuajamisi. Koju jõudsid nad neljapäeva lõunaks ja Siimon rääkis läbielatud sündmustest kogu perele hilisööni.

⁸ Maarja läks üsna tujust ära, kui kuulis Siimonilt, et Jeesus oli Jeruusalemmas viibides suurema osa ajast „seltsinud võõraste inimestega, eriti kaugetest riikidest tulnutega”. Jeesuse perekond ei suutnud kunagi aru saada tema suurest huvist inimeste vastu, soovist neid külastada, õppida tundma nende eluviisi ja selgitada välja, millest nad mõtleavad.

⁹ ¶ Naatsareti pere tegeles üha enam oma vahetu- te inimlike probleemidega, Jeesuse tulevast missiooni mainiti harva ja ta ise rääkis oma tulevases elujärgust veelgi harvemini. Ta ema ei mõelnud enam kuigi tihti temast kui töötatud lapsest. Ta oli aegamööda loo- bumas mõttest, et Jeesusel on maa peal mingi jumalik missioon täita, ehkki aeg-ajalt elavnes tema usk taas, kui ta meenutas Gabrieli külaskäiku enne lapse sündi.

4. DAMASKUSE EPISOOD

¹ Aasta viimased neli kuud veetis Jeesus Damasku- ses selle kaupmehe külalisena, keda ta oli esmakord- selt kohanud Filadelfias, teel Jeruusalemma. Kaupme- he esindaja oli Naatsaretist läbi sõites Jeesuse üles otsi- nud ja viis ta koos endaga Damaskusesse. See poolel- di juudist kaupmees avaldas soovi annetada erakord- selt suur summa usufilosoofia kooli asutamiseks Da- maskusesse. Ta kavatses asutada õppekeskuse, mis var- jutaks Aleksandria kuulsuse. Ning ta soovis, et Jeesus teeks pika ringreisi maailma hariduskeskustesse, et pä- rast seda uut projekti juhtima asuda. See oli üks suure- maid kiusatusi, millega Jeesusel oma inimliku elujärgu ajal silmitsi tuli seista.

² Peagi tõi see kaupmees Jeesuse juurde kaheteist- kümnest kaupmehest ja pankurist koosneva rühma, kes oli valmis kavandatavat kooli toetama. Jeesus oli koolist väga huvitatud ja aitas neil selle asutamist plaa- nida, kuid väljendas pidevalt kartust, et tema muud, juba varem võetud kohustused, millest ta ei rääkinud, võivad takistada nii suurejoonelise ürituse juhtimise enda peale võtmist. Tema heategija jäi endale kindlaks ja andis Jeesusele tulusat tõlketööd, sel ajal kui ta ise koos oma naise, poegade ja tütardega püüdis Jeesust veenda pakutud au vastu võtma. Kuid Jeesus ei jäänud nõusse. Ta teadis hästi, et õppeasutused ei ole määrat- tud tema missiooni maa peal toetama; ta teadis, et ei saa võtta endale kohustust lasta end vähimalgi määral suunata „inimeste nõukogudest”, ükskõik kui head ka- vatsused neid ka ei ajendaks.

³ Jeruusalemma usuõpetajad olid ta tagasi lükanud isegi pärast seda, kui ta oli demonstreerinud, et on juht, kuid Damaskuse ärimehed ja pankurid tunnustasid ja tervitasid teda meisterõpetajana ning seda ajal, mil ta oli alles tundmatu puusepp Naatsaretist.

⁴ Ta ei rääkinud perele kunagi sellest ettepanekust ning aasta lõpus oli ta Naatsaretis tagasi, täites oma iga- päevakohustusi, nagu poleks tema Damaskuse tuttava- te meelitavad ettepanekud talle kunagi kiusatust val- mistanud. Need Damaskuse mehed ei seostanud hili-

semat Kapernauma elanikku, kes kogu juutkonna se- gi paiskas, kunagi endise Naatsareti puusepaga, kes oli sõandanud keelduda aust, mille kõigi nende ühenda- tud rikkus oleks talle kindlustanud.

⁵ ¶ Jeesusel õnnestus väga targalt ja kavatsuslikult oma elu erinevad episoodid lahus hoida, nii et neid ei peetud maailma silmis kunagi ühe inimese tegudeks. Ta kuulis hilisematel aastatel korduvalt teistelt sedasa- ma lugu veidrast galilealast, kes oli keeldunud või- malusest asutada Damaskusesse Aleksandriaga kon- kureeriv kool.

⁶ Püüdes oma maise kogemuse erinevaid tahke la- hus hoida, oli Jeesuse üheks eesmärgiks vältida mitme- külgse ja suurejoonelise elukäigu moodustumist, mis paneks järgmisi põlvkondi hardalt austama õpetajat, selle asemel et kuuletuda tõeale, mille järgi õpetaja oli elanud ja mida õpetanud. Jeesus ei tahtnud luua sellist inimlike saavutuste loetelu, mis võiks tähelepanu tema õpetuselt kõrvale tõmmata. Ta tundis väga varakult, et tema pooldajatel võib tekkida kiusatus kujundada religioon *temast*, mis hakkab konkureerima taevariigi evangeeliumiga, mida ta kavatses maailmale kuulu- da. Seepärast püüdis ta oma sündmusrikkas elujärgus järjekindlalt maha vaikida kõike, mis tema arvates võis teenida seda loomulikku inimlikku kalduvust ülendi- da õpetajat, selle asemel et kuulutada tema õpetusi.

⁷ Sama põhjusega on ka seletatav, miks lasi ta end oma mitmekesise maise elu erinevatel perioodidel ni- metada erinevate nimedega. Ta ei soovinud avaldada ei oma perele ega teistelegi liigset mõju, mis ajendaks neid oma ausate veendumuste vastaselt temasse usku- ma. Ta keeldus alati inimmeelt liigselt või ebaausalt ära kasutamast. Ta tahtis, et inimesed usuksid temasse al- les siis, kui nende südamed reageerivad tema õpetustes ilmnevatele vaimsetele tõdedele.

⁸ ¶ Selle aasta lõpus kulges kodune elu Naatsare- tis üsna lodusalt. Lapsed olid suureks saamas ja Maar- ja hakkas Jeesuse kodunt eemal viibimisega harjuma. Jeesus andis teenitud raha endiselt pere toetamiseks Jaakobusele, jättes oma otsesteks isiklikeks kulutusteks vaid väikese osa.

⁹ Aastate möödudes oli üha raskem aru saada, et see inimene on Jumala Poeg maa peal. Ta näis saavat selle maailma elanikuks, samasuguseks inimeseks kui tei- sed. Ning taevane Isa oligi käskinud annetumise just nii läbi viia.

5. KAHEKÜMNE NELJAS ELUAASTA (18. A PKR)

¹ See oli esimene aasta, mil Jeesus oli perekondli- kest kohustustest suhteliselt vaba. Jaakobus korraldas koduseid asju Jeesuse nõuannete ja rahalise abiga väga edukalt.

² ¶ Sel aastal tuli paasapühajärgsel nädalal Alek- sandriast Naatsaretti üks noor mees, et leppida kokku

Jeesuse kohtumine rühma Aleksandria juutidega kuusagil Palestiina rannikul. Koosoleku ajaks määrati juuni keskpaik, ja Jeesus läkski Kaisareasse kohtuma viie Aleksandria tuntud juudiga, kes kutsusid teda oma linna usuõpetajaks, pakkudes talle alustuseks nende tähtsaimas sünagoogis hazani abilise ahvatlevat kohta.

³ Komisjoni esimees selgitas Jeesusele, et Aleksandria on määratud saama kogu maailma juudi kultuuri keskuseks ja et juutide helleni mõttekoolkond on baabüloni omast tegelikult ette jõudnud. Nad tuletasid Jeesusele meelde mässu pahaendelist kõminat Jeruusalemmas ja kõikjal Palestiinas ning veensid teda, et igasugune Palestiina juutide ülestõus võrduks rahvusliku enesetapuga, et Rooma raudne käsi purustaks mässu kolme kuuga ning et Jeruusalemm häviks ja tempel purustataks, nii et kivi ei jääks kivi peale.

⁴ Jeesus kuulas nad ära, tänas neid usalduse eest ja keeldus Aleksandriasse minemast, öeldes üldjoontes järgmist: „Minu tund ei ole veel tulnud.” Tema näiline ükskõiksus au suhtes, mida nad olid kavatsenud talle osutada, hämmastas neid. Enne Jeesusega hüvasti jätmist kinkisid nad talle tema Aleksandria sõprade lugupidamise märgiks ja Kaisareasse sõidule kulutatud aja ning tehtud kulutuste hüvitamiseks kukru. Ent ta keeldus ka rahast, öeldes: „Joosepi pere ei ole kunagi almusi vastu võtnud ja me ei saa süüa võõrast leiba, kuni mu käsivarred on tugevad ja mu vennad suudavad tööd teha.”

⁵ Tema Egiptuse sõbrad asusid koduteele ja järgnevatel aastatel, kuuldes lugusid Kapernauma paadimeistrist, kes Palestiinas nii suurt segadust tekitas, oskasid vähesed neist oletada, et see on toosama suureks kasvanud Petlemma imik ja toosama veidralt käitunud galilealane, kes oli nii tseremoonitsemata keeldunud kutsest tulla Aleksandriasse suureks õpetajaks.

⁶ ¶ Jeesus pöördus Naatsaretti tagasi. Selle aasta teine pool oli kogu tema elukäigu kõige sündmusvase aeg. Ta tundis rõõmu, et on ajutiselt vaba lahendamist vaja vatest igapäevaprobleemidest ja raskustest. Ta suhtles palju oma taevase Isaga ja tegi tohutuid edusamme inimmeelest arusaamises.

⁷ Kuid inimelu ei kulge aja ja ruumi maailmades kuigi kaua ladusalt. Detsembris oli Jaakobusel Jeesusega isiklik jutuajamine, mille käigus noormees selgitas, et ta on väga armunud nooresse Naatsareti naisesse Estasse ning et nad sooviksid kunagi abielluda, kui seda saaks korraldada. Jaakobus juhtis tähelepanu asjaolule, et Joosep saab varsti kaheksateistkümnendaastaseks ning et võimalus perekonnapea kohuseid täita oleks talle heaks kogemuseks. Jeesus nõustus, et Jaakobus võib kahe aasta pärast abielluda, kui ta annab Joosepile vahepeal põhjaliku koolituse koduste asjade ülevõtmiseks.

⁸ Nüüd aga hakkas nii mõndagi juhtuma — õhus oli teisigi abiellumiskavatsusi. Et Jaakobusel õnnestus saada Jeesuselt abiellumiseks nõusolek, sõandas ka

Mirjam oma plaanidega vennast isa poole pöörduda. Jeesusest noorem müürsepp Jaakob, kunagine Jeesuse isehakanud kaitsja, nüüdne Jaakobuse ja Joosepi äripartner, oli ammu soovinud Mirjamiga abielluda. Kui Mirjam nüüd Jeesusele oma kavatsustest rääkis, ütles Jeesus, et Jaakob peab tulema ametlikult tema juurde õe kätt paluma, ning ta lubas anda oma õnnistuse niipea, kui tunneb, et Marta on juba võimeline vanima tütre kohustused enda peale võtma.

⁹ ¶ Kodus olles õpetas ta kolm korda nädalas õhtukoolis, luges sabati ajal sageli sünagoogis pühakirju, käis emaga külas, õpetas lapsi ja käitus üldiselt Iisraeli riigi Naatsareti väarika ja lugupeetud kodanikuna.

6. KAHEKÜMNE VIIES ELUAASTA (19. A PKR)

¹ Selle aasta algul oli kogu Naatsareti pere hea terve juures ja kõik lapsed lõpetasid kooli, välja arvatud Marta, kes pidi Rutiga veel veidi töötama.

² ¶ Jeesus oli üks jõulisemaid ja peenekombelisemaid meessoos esindajaid maa peal pärast Aadama aega. Ta oli füüsiliselt suurepäraselt arenenud. Tema meel oli aktiivne, terane ja läbitungiv — võrreldes oma kaasaegsete keskmise meelelaadiga oli see omandanud hiiglaslikud proportsioonid — ja tema vaim oli tõepoolest inimlikult jumalik.

³ ¶ Perekonna rahaasjad olid paremas korras kui kunagi varem pärast Joosepi päranduse otsasaamist. Karavanide peatuskoha remonditöökoja viimased maksed olid makstud. Nad polnud kellelegi võlgu ja esimest korda mitme aasta jooksul oli neil veidi raha ka varuks. Et see tõesti nii oli ja et ta oli ka oma teised vennad nende esimeseks paasapühatseremooniaks Jeruusalemma viinud, otsustas Jeesus Juudaga (kes oli äsja sünagoogikooli lõpetanud) tema esimesele templikülastusele kaasa minna.

⁴ Nad läksid Jeruusalemma ja tulid sealt tagasi sama teed mööda läbi Jordani oru, sest Jeesus kartis oma noort venda läbi Samaaria viies sekeldustesse sattuda. Juudas oli juba Naatsaretis olles oma kärsitu iseloomu ja tugeva patriotismitunde pärast mitu korda väiksemaid probleeme tekitanud.

⁵ Nad jõudsid õige ajaks Jeruusalemma ja olid parajasti esimest korda teel templisse, mille nägeminegi oli Juudast hingepõhjani liigutanud ja erutanud, kui kohtusid juhuslikult Laatsarusega Betaaniast. Sel ajal kui Jeesus Laatsarusega rääkis ja ühist paasapüha tähistamist püüdis korraldada, oskas Juudas neile kõigile tõelise sekelduse korraldada. Seal ligidal seisis Rooma valvesõdur, kes tegi ebasündaheidatavalt märkusi ühe mööduva juudi tütarlapse kohta. Juudas vihastas, läks nõrdimusest näost tulipunaseks ega jätnud säärase sündsusetu teguviisi pärast tolle sõduri kuuldes kohe oma meelega väljendama. Rooma leegionärid olid aga väga tundlikud kõige suhtes, mis võis vähegi tähendada juutide lugupidamatust nende vastu, ning valvur

võttis Juuda kohe vahi alla. See tundus noorele patriooidile ülekohtune ja enne kui Jeesus sai teda hoiatava pilguga ettevaatusele manitseda, oli ta valla päästnud seni vaoshoitud roomlastevastastest tunnetest kantud sõnaohtrad süüdistused, mis ainult raskendasid tema olukorda. Juudas, Jeesus kõrval, viidi kohe sõjaväevanglasse.

⁶ Jeesus püüdis saavutada kas Juuda kohtuasja kohest ärakuulamist või tema vabastamist, et ta saaks samal õhtul veel paasapäha pühitsemises osaleda, kuid need katsed ei õnnestunud. Et järgmine päev oli Jeruusalemmas „päha kirikukogu”, ei sõandanud isegi roomlased juutide vastu esitatud süüdistusi arutusele võtta. Seetõttu peeti Juudast kinni kuni teise päeva hommikuni pärast tema arreterimist ja Jeesus jäi seniks koos temaga vanglasse. Nad ei viibinud templis tseremoonial, millega käsuseaduse poegi Iisraeli täieõiguslikeks kodanikeks vastu võeti. Juudas ei osalenud selles ametlikus tseremoonias veel mitme aasta jooksul, enne kui ta uuesti paasapähal Jeruusalemma tuli seoses oma kihutustööga selootide heaks. Ta oli selle isamaalise organisatsiooni liige ja võttis innukalt nende tegevusest osa.

⁷ Kui nad olid juba kaks päeva vanglas viibinud, ilmus Jeesus sõjaväekohtuniku ette Juuda eest kostma. Põhjendades tekkinud pahandust oma venna noorusega ja selgitades kaalutletult arreterimiseni viinud episoodi provokatiivset olemust, esitas Jeesus asja nii, et kohtuniku arvates võis noore juudi ägedal vihapurskel olla õigustusi. Hoiatanud Juudast, et ta ei oleks tulevikus enam nii mõtlematu, ütles ta Jeesusele neid vabastades: „Hoi sellel poisil parem silm peal, ta võib teile kõigile palju sekeldusi tekitada.” Rooma kohtunik rääkis õigust. Juudas põhjustaski Jeesusele veel palju samalaadseid probleeme — kokkupõrkeid tsiviilvõimuga oma mõtlematute ja mitte just tarkade patriootlike vihapursete pärast.

⁸ Jeesus ja Juudas läksid õhtuks jalgsi Betaaniasse, kus selgitasid, miks nad polnud kokkuleppekohaselt paasapähaõhtusöögile tulnud, ja asusid järgmisel päeval teele Naatsaretti. Jeesus ei rääkinud perele oma noore venna arreterimisest Jeruusalemmas, kuid pidas Juudaga selle episoodi kohta kolm nädalat pärast nende tagasipöördumist pika jutuajamise. Pärast seda vestlust rääkis Juudas juhtunust ise perekonnale. Ta ei unustanud kunagi kannatlikkust, mida tema isalik vend kogu selle raske katsumuse ajal oli ilmutanud.

⁹ See oli viimane paasapäha, mida Jeesus pühitsetes koos mõne oma perekonnaliikmega. Inimese Pojal oli määratud üha enam eralduda lähedastest suhetest omaenda liha ja verega.

¹⁰ ¶ Sel aastal katkestas Rutt oma mängukaaslastega sageli tema sügavad mõtisklused. Ning Jeesus oli alati valmis oma mõtteid tulevases tööst maailma ja universumi heaks edasi lükkama, et jagada laste rõõmu ja

heameelt, sest nad ei väsinud kunagi kuulamast Jeesuse jutustusi tema erinevatest reisidest Jeruusalemma. Neile meeldisid väga ka tema lood loomadest ja loodusest.

¹¹ Lapsed olid remonditöökojas alati teretulnud. Jeesus tõi töökoja seina äärde liiva, puupakke ja kive ning seal oli alati mängimas trobikond lapsi. Mängust tüdinenud, piilusid julgemad neist töökotta ja kui selle pidajal polnud parajasti palju tegemist, sõandasid nad sisse astuda ning paluda: „Onu Joosua, tule välja ja räägi meile üks pikk jutt.” Siis vedasid nad ta kättpidi välja, ta istus oma lemmikkivile töökoja nurga juures ja lapsed poolringis tema ette. Ja kuidas lapsed oma onu Joosuast rõõmu tundsid! Nad õppisid naerma, südamest naerma. Üks või kaks väiksemat last ronis tavaliselt talle sülle ja istus seal, silmitsedes imetlevalt tema väljendusrikkaid näojooni, kui ta oma lugusid jutustas. Lapsed armastasid Jeesust ja Jeesus armastas lapsi.

¹² Ta sõpradel oli raske aru saada tema intellektuaalse tegevuse ulatusest — kuidas võis ta sügavamõtteliselt poliitiliselt, filosoofiliselt või usuteemaliselt arutelt nii äkki ja täielikult üle minna muretule ja rõõmsale mängule nende viie- kuni kümneaastaste lastega. Kui ta omad vennad-õed suureks kasvasid ja tal rohkem vaba aega tekkis ning lapselapsi polnud veel sündinud, pööras ta neile väikestele palju tähelepanu. Aga ta ei elanud maa peal nii kaua, et oleks saanud lapselastest väga palju rõõmu tunda.

7. KAHEKÜMNE KUUES ELUAASTA (20. A PKR)

¹ Selle aasta algul sai Jeesus Naatsaretlane kindlalt teadlikuks oma mitmekülgsustest potentsiaalsetest võimetest. Ent ta oli niisama veendunud ka selles, et talle kui Inimese Poja isiksusele pole määratud neid võimeid rakendada, vähemalt seni, kuni tema tund pole veel tulnud.

² Ta mõtles sel ajal palju, kuid rääkis vähe oma suhetest taevase Isaga. Selle mõttetöö tulemusena tehtud järeldusi väljendas ta kord oma palves mäel, öeldes: „Olenemata sellest, kes ma olen ja missugust võimu ma oman või ei oma, allun ma alati ja olen alati allunud oma Paradiisi-Isa tahtele.” Kui aga see mees Naatsaretis tööle ja töölt koju kõndis, oli siiski — tohutu suure universumi jaoks — sõna-sõnalt õige, et „temas peituvad kõik tarkuse ja teadmiste aarded”.

³ ¶ Kogu selle aasta kulgesid kogu perekonna asjad lodusalt, välja arvatud Juudal. Jaakobusel oli olnud juba aastaid probleeme oma noorima vennaga, kes ei kipunud rahulikult tööle asuma, nii et tema osale kodu kulutuste katmisel ei saanud loota. Ta soovis küll kodus elada, mitte aga kohusetundlikult teenida oma osa perekonna elatamiseks.

⁴ Jeesus oli rahumeelne mees ja Juuda sõjakad vägi-teod ning arvukad patriotismipursked valmistasid talle ikka ja jälle piinlikkust. Jaakobus ja Joosep pooldasid

tema kodunt väljaajamist, kuid Jeesus polnud sellega nõus. Iga kord, kui nende kannatlikkus tõsiselt proovile pandi, soovitas Jeesus neile üksnes: „Olge kannatlikud. Andke tarka nõu ja elavat eeskujut, et teie noor vend võiks kõigepealt tundma õppida paremat teguviisi ja olla siis sunnitud teid selles järgima.” Jeesuse tark ja armastav nõuanne hoidis ära lõhe tekkimise perekonnas, nad jäid kokku. Kuid Juudase meel kainenenes alles pärast abiellumist.

⁵ Maarja rääkis Jeesuse tulevasest missioonist harva. Alati, kui seda teemat mainiti, vastas Jeesus ainult: „Minu tund pole veel tulnud.” Jeesus oli peaaegu lõpule viinud raske ülesande võõrutada oma pere sõltumisest oma isiksuse vahetust kohalviibimisest. Ta oli kiiresti valmistumas päevaks, mil sellest Naatsareti kodust lahkuda, et alustada aktiivset eeltööd tõeliseks inimeste teenimiseks.

⁶ Ärge kunagi kaotage silmist asjaolu, et Jeesuse esmane missioon tema seitsmendal annetumisel oli loodud-olendi kogemuste omandamine, Nebadoni suverääniks saamine. Ning just nende kogemuste kogumisel andis ta Urantiale ja kogu oma kohalikule universumile ülima ilmutuse Paradiisi-Isast. Seoses nende eesmärkidega võttis ta endale ka kohustuse lahendada selle planeedi sasipuntrad, mis seondusid Luciferi mässuga.

⁷ ¶ Jeesusel oli sel aastal tavalisest rohkem vaba aega ja ta pühendas palju päevi sellele, et õpetada Jaakobusele töökoja pidamist ja Joosepile koduste asjade juhtimist. Maarja tundis, et poeg valmistub nende juurest lahkuma. Kuhu ta siis kavatses minna? Mida teema? Ta oli juba peaaegu loobunud mõttest, et Jeesus on messias. Ta ei saanud pojast aru, ta lihtsalt ei suutnud oma esmasündinud poega mõista.

⁸ Jeesus veetis sel aastal üsna palju aega iga perekonnaliikmega. Ta viis neid sageli pikkadele jalutuskäikudele mäkke ja maanteedele. Enne viljakoristust viis ta Juuda Naatsaretist lõunas elava talunikust onu juurde, kuid Juudas ei jäänud pärast viljakoristust sinna kauaks. Ta põgenes ja Siimon leidis ta hiljem kalurite seast järve äärest. Kui Siimon ta koju tagasi tõi, rääkis Jeesus ärajooksnud poisiga ning kuulnud, et Juudas soovib kaluriks saada, läks koos temaga Magdalasse ja andis ta ühe kalurist sugulase hoolde. Juudas töötas sellest ajast kuni abiellumiseni üsna hästi ja korrapäraselt ning jäi kaluriks ka pärast abiellumist.

⁹ ¶ Viimaks oli saabunud päev, mil kõik Jeesuse vennad olid endale elutöö valinud ja asunud seda teema. Jeesuse kodunt lahkumiseks olid kõik tingimused olemas.

¹⁰ ¶ Novembris peeti korraga kahed pulmad. Abiellusid Jaakobus ja Esta ning Mirjam ja Jaakob. See oli tõesti rõõmus sündmus. Isegi Maarja oli kord jälle õnnelik, ehkki ta adus aeg-ajalt, et Jeesus valmistub lahkuma. Ta kannatas suure teadmatusekoorma all: kui Jeesus ainult istuks ja arutaks kõike temaga vabalt, nagu ta seda poisina oli teinud, aga ta oli pidevalt sõna-aher ega soovinud tulevikust rääkida.

¹¹ Jaakobus kolis oma pruudi Estaga neuu isa kingitud väikesesse kenasse kodusse linna lääneosas. Ta jätkas küll oma ema pere toetamist, kuid abiellumise tõttu endisest poole väiksema summaga, ja Jeesus seadis Joosepi ametlikult perekonnapeaks. Juudas saatis nüüd ustavalt iga kuu koju omapoolse rahasumma. Jaakobuse ja Mirjami abiellumine oli Juudale väga hästi mõjunud ja kui ta järgmisel päeval pärast topeltpulmi jälle kalapüügipaika tagasi läks, kinnitas ta Joosepile, et see võib tema peale loota, sest ta „täidab täielikult oma kohust ja veel enamgi, kui vaja.” Ning ta pidas oma sõna.

¹² Mirjam elas Jaakobi kodus Maarja naabermajas, vanem Jaakob oli juba oma esivanemate juurde puhkama viidud. Marta asus kodus Mirjami kohale ja enne aasta lõppu toimus uus elukorraldus juba ladusalt.

¹³ ¶ Järgmisel päeval pärast topeltpulmi oli Jeesusel Jaakobusega tähtis jutuajamine. Ta usaldas Jaakobusele, et valmistub kodust lahkuma. Ta andis töökoja täielikult Jaakobuse valdusse, loobus ametlikult ja pühalikult Joosepi perekonna pea seisusest ja seadis väga liigutavalt oma venna Jaakobuse „minu isa perekonna peaks ja kaitsjaks”. Ta koostas salajase kokkuleppe, et vastutasuks kingiks saadud töökoja eest võtab Jaakobus nüüd enda peale täieliku rahalise vastutuse perekonna eest, vabastades Jeesuse kõigist sellekohastest kohustustest, ja nad mõlemad kirjutasid sellele alla. Kui lepingule oli alla kirjutatud ja eelarve koostatud nii, et perekonna tegelikud kulutused kaetakse edaspidi ilma Jeesuse-poolse panuseta, ütles Jeesus Jaakobusele: „Mu poeg, ma saadan siiski ka edaspidi iga kuu midagi, kuni mu tund pole veel tulnud, kuid sina kasuta minu poolt saadetavat nii, nagu olukord nõuab. Kasuta minu raha perekonna vajaduste või meelelahutuste tarbeks, nii nagu sa vajalikuks pead. Kasuta seda haiguse korral või kata sellega ootamatud kulutused, mis mõnel perekonnaliikmel võivad tekkida.”

¹⁴ Nii oli Jeesus valmis astuma oma täiskasvanuelu teise, kodust eemal veedetud etappi enne oma Isa ülesannete täitmisele asumist.